

AZ MVM ALKOTMÁNYOS KÖLTSÉGE

- Az elszámoltatás vakfoltjai -

Bodoky Tamás

„A BKV korrupciós ügyei eltörpülnek az állami tulajdonú Magyar Villamos Művek Zrt.-nél (MVM) folyó gazemberegekhez képest” - interpellálta tavaly a miniszterelnököt a Fidesz, a kormányváltás óta viszont nem háborgatták ezt a csontvázat. A Nemzeti Nyomozó Iroda másfél éve vizsgálja az állami áramszolgáltatónál és egyes leányvállalatainál 2007-2008-ban lebonyolított, tízmilliárdos nagyságrendű vagyonszétosztást okozó tranzakciókat. Forrásaink szerint a nyomozás már fényt derített az offshore cégekhez vándorolt eurómilliók sorsára, azt viszont nem tudjuk, hogy az eredményhirdetés miatt várat magára.

Az MVM-ügy közvetlen előzménye, bizonyos forrásaink szerint kirobbantó oka volt a BKV-botránynak, amiből a 2010-es választási kampány meghatározó korrupciós botránya, az MSZP Mohácsa kerekedett. A két ügyet Kocsis István, az MVM volt és a BKV jelenlegi vezérigazgatójának személye köti össze, és Hagyó Miklós volt szocialista főpolgármester-helyettesé, akit sokan az MVM-nél lezajlott belső vizsgálat Kocsisra nézve nem túl hízelgő eredményeinek tavalyi kiszivárogtatása mögött sejtene. A 2009-es „Hagyó-Kocsis-háború” az előbbi totális vereségével ért véget, a nyomozó hatóságok Hagyót és a BKV hozzá köthető volt vezetőit meggyanúsították, az MVM-ügyben azonban még nem bukkantak felelősökre.

Cikkünkben arra a kérdésre keressük a választ, amire a kormányváltás előtt még a Fidesz is kereste: Miért nincs eredménye az MVM-ügyekben zajló nyomozásnak, ki és milyen intézkedéseket tett - vagy mulasztott el megtenni - annak érdekében, hogy az MVM 2008-as és 2009-es üzleti évének lezárásakor dokumentált gyanús pénzmozgásokból fakadó, több tízmilliárd forintos nagyságrendű veszteségek okát megállapítsa?

A válaszáért megkerestük a Nemzeti Nyomozó Iroda és a nyomozást felügyelő Fővárosi Főügyészség illetékeseit, ők azonban a nyomozás érdekeire való hivatkozással nem válaszoltak semmire. Az MVM bennfenteseitől és az ügyet ismerő politikusoktól csak nevük elhallgatását ígérve kaptunk információt, a korábban tisztázást követelő Fidesz „elszámoltatói” pedig semmilyen formában nem voltak a segítségünkre, az üggyel kapcsolatos kérdéseinkre sem válaszoltak. A gyanús ügyletek leírásában az MVM-nél lezajlott belső vizsgálat tavaly a sajtónak kiszivárogtatott dokumentumain túl az MVM Zrt. és az MVM Társaságcsoport 2008-as és 2009-es üzleti évét lezáró éves beszámolóit, valamint magyar és külföldi cégnyilvántartások adatait használtuk forrásként.

Másfél éve nyomoznak

A Magyar Villamos Művek Zrt. képviselőjében eljáró ügyvédi iroda 2009. április 9-én tett büntető feljelentést a Nemzeti Nyomozó Irodánál az MVM korábbi vezetőségének időszakában lezajlott „kétes ügyletek” miatt. A Kocsis István vezérigazgatósága idején, 2007-2008-ban különféle jogcímenek átutalt összegek ismeretlen háttérű offshore cégeknél landoltak, és tízmilliárdos nagyságrendű vagyonszétosztást okoztak az állami tulajdonú cégcsoportnak.

Ezt megelőzően az MVM-leányvállalat, azóta részben a kétes ügyek következtében csődbe ment Vértesi Erőmű Zrt.-nél is vezetőségváltás volt, majd büntető feljelentést tettek a 2008-ban, az MVM hivatalos közlése szerint a vállalatot privatizálni szándékozó Kapolyi László „biztatására” kötött áramvásárlási szerződések miatt, amelyekből az államnak szintén tízmilliárdos nagyságrendű kára származott.

Kocsis Istvánt 2008 tavaszán, Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök kezdeményezésére váltották le az MVM vezérigazgatói székéből, a hivatalos indoklás szerint azért, mert az árampiac liberalizációja nem haladt a terveknek megfelelő ütemben. A következő, Mártha Imre nevével fémjelzett MVM-vezérkar azonban birtokon belül kerülve a társaság könyvvizsgálója és egy nemzetközi ügyvédi iroda bevonásával már év közben belső vizsgálatokat indított az MVM Csoport több tagvállalatánál, beleértve a Paksi Atomerőművet is, milliárdos visszaélések gyanúja miatt.

A társaságcsoporthoz könyvvizsgálója, az Ernst & Young már 2008 júniusában, majd októberében is figyelmeztette az MVM igazgatóságát, hogy amennyiben a vállalat az év végi vizsgálat idejére sem tudja igazolni az összegek kifizetésének jogszerűségét, „és az üzletek célszerűségére vonatkozó magyarázatok sem állnak rendelkezésre”, az befolyásolhatja a könyvvizsgálói jelentés elkészültének időpontját és tartalmát. A könyvvizsgálók szerint ugyanis a társaság korábbi vezetése „döntési kompetenciáját meghaladó mértékben, illetve megfelelő dokumentáció nélkül” rendelkezett a társaság forrásaival.

Az MVM által megbízott nemzetközi ügyvédi iroda által 2008-2009-ben lefolytatott belső vizsgálat megállapításai szerint az MVM Csoport részéről eljáró személyek esetében sikkasztás és hűtlen kezelés, a részt vevő külső felek oldalán orgazdaság, pénzmosás és jogosulatlan befektetési tevékenység, valamint a bünszövetkezeti elkövetési forma gyanúját veti fel az offshore cégekhez került milliárdok ügye. A belső vizsgálatot követően az MVM felügyelőbizottsága úgy döntött, hogy ezekben az ügyekben a polgári peres, illetve fegyelmi eljárások mellett nyomozati eljárás kezdeményezése is indokolt, mivel „a kompetencia-szabályok megsértésén túl egyes ügyleteknél felmerülhet a büntető törvénykönyvi tényállások megvalósulásának a gyanúja” - állt a társaság közleményében tavaly áprilisban.

Ezeket a jól dokumentált és részben nyilvánosságra is került tényállásokat a Nemzeti Nyomozó Iroda másfél éve vizsgálja eredménytelenül, az ügyet a kormányváltás sem mozdította meg. Sőt, éppen ellenkezőleg: azóta mélyen hallgat róla az ellenzékben még szocialista iparmágnásokhoz vándorolt közpénzekről szónokló, az ügyben felelősségre vonást követelő új kormánypárt is.

Fejőstehének nézték az atomerőművet

A belső vizsgálat által problémásnak minősített ügyek közös vonása, hogy a hiányzó milliárdok frissen alapított, ismeretlen tulajdonosi háttérű, semmiféle referenciával nem rendelkező offshore cégek külföldi, elsősorban az osztrák Meindl Banknál vezetett számláira kerültek. Az első ilyen tranzakció során az MVM vezető tisztségviselői egy befektetési és vagyonkezelési megbízási szerződés alapján 2007 februárja és júniusa között összesen 6,35 millió eurót utaltattak át egy ciprusi bejegyzésű cég, az Aquifex Limited a Meindl Banknál vezetett számláira igazgatótanácsi felhatalmazás nélkül.

A szerződés értelmében az Aquifex energiapiaci befektetéseket eszközölt volna az MVM javára, és évi tízszázalékos hozamot garantált, az év végén viszont megvásárolta az MVM-től a fentiek szerint létrejött „befektetési portfóliót”. Az ellenértékét azonban nem fizette ki az állami vállalatnak, így az MVM 2008-ban százszázalékos, 1,8 milliárd forintos értékvesztést volt kénytelen elkönyvelni az ügyletre. Ebből 2009-ben 365 millió forintot törlesztett az Aquifex, a fennmaradó összeg peresítésre került, de „a követelés behajthatósága rendkívül kérdéses” az állami vállalat 2009-es beszámolójának tanúsága szerint.

Ehhez képest aprópénznek tűnhet, hogy a fenti ügyletet megelőzően az MVM 2006-ban már kötött egy 480 ezer euró értékű tanácsadási szerződést a Meindl Bankkal, és 2007-ben is kifizetett 400 ezer eurót ezen a jogcímen. A belső vizsgálat rábukkant egy a Paksi Atomerőmű által kibocsátott, az MVM által váltókezesként garantált, az Aquifex részére szóló 445 ezer euró értékű váltóra is. A belső vizsgálat során született szakvélemények szerint az Aquifexszel és a Meindl Bankkal kötött szerződések igazgatótanácsi jóváhagyás nélkül jöttek létre, és nem tartalmazták az ilyenkor elvárt biztosítékokat.

Az Aquifex Limited nevű ciprusi cég tevékenységének külföldön semmiféle publikus nyoma nincsen, az elérhetőségeként megadott ciprusi címen viszont több mint száz magyar cég tulajdonosa van bejegyezve, ami honi kötődésre utal (lásd *Pénzéért küzd az MVM, Figyelő*, 2009. július 30.). A cipruson bejegyzett cég Magyarországon hárommillió eurós kölcsönt nyújtott egy azóta befulladt,

obskúrus energianád-programnak. Tulajdonrészt is szerzett a NÁD MPS-H Kft.-ben, amely magyar természetű energianáddal látta volna el a biomassza-tüzelésű erőműveket. A NÁD MPS-H Kft. most bíróságon követel ötmilliárd forint kártérítést az MVM-től az elmaradt haszonért, mert úgy vélik, hogy a projekt beindítását lehetővé tévő kölcsön az állami vállalatától érkezett.

Az MVM ugyanakkor vitatja, hogy bármiféle jogviszonyban állna a nádas vállalkozással, és alaptalannak tartja a követelést. Azt elismeri az állami vállalatcsoport, hogy 2006 őszén egy a Paksi Atomerőmű mellett építendő, biomassza-tüzelésű „black start” erőmű elképzelése kapcsán tárgyalásokat folytatott a céggel, de az éves beszámolók tanúsága szerint végül megállapodás nem kötött, „semmilyen tényleges kötelezettségvállalás” nem történt a felperes felé.

A NÁD MPS-H Kft. ügyvezetője, Kiss Gábor viszont azt állítja, hogy a Paksi Atomerőmű akkori vezérigazgatójával, Kovács Józseffel kötött megállapodásuk értelmében szerzett az atomerőművel szerződéses kapcsolatban álló szlovák Vúje a.s. nevű energetikai magáncég, a Paksi Atomerőmű egyik alvállalkozója tulajdonrészt a cégében, és adta tovább azt az Aquifex Limitednek, amely hárommillió eurót pumpált a projektbe (lásd *Energianád helyett energianádor, Index, 2009. március 19.*).

Az Aquifex Limitedet Szász András képviselte a tárgyalások során, az ő verziója szerint viszont nem az MVM-től kapott befektetési kölcsönből finanszírozták a nádügyletet az Aquifex mögött álló titokzatos tulajdonosok. Kiss Gábor ezt vitatja, és a nádprojekt alvállalkozói ügyvéd által ellenjegyzett dokumentumban, írásban is úgy nyilatkoztak, hogy 2008-ban többször is - furcsa, konspiratív körülmények között - tárgyaltak a Paksi Atomerőmű akkori vezetőségével, akik elismerték, hogy az Aquifexen és a Meinel Bankon keresztül az MVM állt a nádprojekt finanszírozása mögött (lásd *Rejtély, hogy kié az MVM offshore partnere, Index, 2009. április 2.*).

Az Aquifex Limited egy másik ügyben is felbukkant a Paksi Atomerőmű környékén. Az évtizedes erőművi múlttal rendelkező, magyar magánszemélyek tulajdonában lévő paksi Neutron Kft.-nek 2007-ben 180 millió forint „gyorssegélyt” utalt szintén a Meinel Bankon keresztül, amikor a karbantartó cég a csőd szélére került. A Neutron Kft.-nek félmilliárd forintos tőkeemelését ígért Szász András a potenciális befektetőként fellépő Aquifex nevében, ám a tárgyalássorozatot követően elállt befektetési szándékától, Szász szerint azért, mert a Neutron menthetetlen csődhelyzetben volt. A karbantartó cég erőművi megbízásait és dolgozóinak egy részét végül a Pannónia Bau Kft. vette át, amelyet egy szintén Szász által képviselt külföldi cég, az offshore háttérű luxemburgi Power Investments International II. s.á.r.l. tulajdonol (lásd még: *A BKV-nak is dolgozik Paks offshore háttérű alvállalkozója, Index, 2009. június 17.*).

A Paksi Atomerőmű belső viszonyait jól ismerő, nevük elhallgatását kérő forrásaink szerint az Aquifex-ügy csak a jéghegy csúcsa: a „fejőstehénnek nézett” atomerőmű számos alvállalkozója közül több is informális személyi összefonódások mentén jut különféle megbízásokhoz, vagy politikai kifizetőként működik.

Tízmilliárdokat keresnek Kapolyin

Az Aquifex kétmilliárd forintja is eltöprel ahhoz képest, amennyit a magyar állam ugyanebben az időszakban a Kárpát Energón és a Vértesi Erőművön bukott. A Kárpát Energo Kapolyi László cége, a System Consulting Zrt. projektársasága volt, a cég által építendő vásárosnaményi gázerőmű ünnepélyes alapkövetését Kapolyi László, Kocsis István és Veres János akkori pénzügyminiszter celebrálta 2008 áprilisában. 2010-re működő, 230 megawattos létesítményt ígértek, mely részben az orosz államadósság ellentételezéseként érkező berendezésekből épül.

Az MVM 2008 februárjában 51 százalékos tulajdonrészt vásárolt a vásárosnaményi gázerőművet építő Kárpát Energo Zrt.-ben. A tulajdonszerzést követően az MVM 55,3 millió euró (mintegy 15 milliárd forint), az erőműberuházás megvalósulását célzó hitelt nyújtott az új szerzeménynek. A Kárpát Energo márciusban a teljes hitelkeretet lehívta, és abból 32,5 milliárd eurót befektetési kölcsön címen azonnal továbbutalt a Power Investments International II. s.á.r.l. nevű, frissen bejegyzett luxemburgi cégnek, amelynek ebben az időpontban egy a Kajmán-szigeteken bejegyzett, Szász András által képviselt postafiók cég volt a tulajdonosa (lásd *MVM-milliárdok offshore cégeknek, Index, 2009. március 10.*).

A 15 milliárdos befektetési kölcsönnek aztán a későbbiekben részletezett módon nyoma veszett, a vásárosnaményi gázerőműből pedig nem lett semmi: az MVM 2010-ben felfüggesztette a beruházást, értékvesztésként írta le a Kárpát Energo részére nyújtott előlegeket és kölcsönöket, és hárommilliárd forintos céltartalékot képzett egy az osztrák Meinl International Power Ltd.-vel (a Meinl Csoport tagja) a Kárpát Energo tulajdonrészére kötött előnytelen opciós szerződés miatt. Az éves beszámolók tanúsága szerint 2008-2009-ben összességében mintegy *17,6 milliárd forintot* bukott az MVM társaságcsoport a Kárpát Energo akvizíciója miatt.

Hasonló nagyságrendű vagyonszétválást produkált az azóta felszámolás alatt álló Vértesi Erőmű is egy elhibázott privatizációs manőver miatt. A patinás erőmű (és a hozzá tartozó Márkushegyi Bányászati Üzem, Magyarország utolsó mélyművelésű szénbányája) privatizációs szerződését az MVM-ben akkor már csomagoló Kocsis István írta alá a System Consulting Zrt.-vel 2008 májusában, ezután pedig a Kárpát Energon keresztül kistaftározott Power Investments II. 1,7 millió eurót fizetett az MVM-nek „vértesi vételár első részlete” címén, noha ezt az összeget a System Consultingnak kellett volna befizetnie - állapította meg az MVM-ben lefolytatott belső vizsgálat.

A privatizációs szerződésben biztosított mozgástér alapján a Vértesi Erőmű menedzsmentje kötelezettséget vállalt 250 megawatt villamosenergia-kapacitás értékesítésére. Mivel a szerződött mennyiség jelentősen meghaladta az erőmű negyven megawattos saját kapacitását, a különbözetet áramkereskedőtől rendelték meg a 2008-as árakon, ám a gazdasági válság eztán letörte az áram árát, és a System Consulting az év végén a privatizációs és az áramvásárlási szándékától is elállt. A hoppon maradt áramkereskedők kártérítési igényeket nyújtottak be, és pereket indítottak a Vértesi Erőmű Zrt. ellen, a bírósági eljárások lezárultával fizetendő kártérítésekre az MVM Csoport az éves beszámolók tanúsága szerint 2008-2009-ben összesen *9,8 milliárd forint* céltartalékot képzett.

A Vértesi Erőmű azóta hivatalosan is csődbe ment, az MVM az év végén végelszámolással megszünteti a több mint 1500 embert foglalkoztató tagvállalatát: a szénbányát még az idén, az erőművet további három éven belül bezárják. A társaság augusztusban csődvédelembe menekült, miután egy bírósági döntés nyomán több mint hatmillió eurót kellene kifizetnie áramkereskedőknek az állítólag a System Consulting megrendelésére lekötött kapacitásokért.

Offshore cégek labirintusában

Az MVM-től a Kárpát Energon keresztül átutalt 32,5 millió eurós óriáshitel sorsa máig tisztázatlan. Ami biztos, hogy az átutalás idején kajmán-szigeteki tulajdonban lévő kedvezményezett újabb tranzakciók után panamai tulajdonba került, a szintén kideríthetetlen tulajdonosi háttérű, de árulkodó nevű panamai System Investment Corporation lett a luxemburgi Power Investments II. „befektetési alap” tulajdonosa.

A luxemburgi cégnyilvántartás tanúsága szerint a Power Investments II.-t Szász András jegyeztette be 2007 decemberében 12 ezer eurós törzstőkével a hasonló nevű kajmán-szigeteki postafiók cég nevében, és azóta is ő a cég budapesti képviselője. A belső vizsgálat során készült szakvélemények szerint a Kárpát Energo a Power Investment II.-vel kötött kölcsönszerződése „nem felel meg a független felek által megkötött kölcsönszerződésekkel szemben támasztott követelményeknek, hiányoznak belőle az ilyenkor szokásos biztosítékok és felmondási okok”.

A jól titkolt tulajdonosi háttérű Power Investments II. nem csak a vásárosnaményi gázerőmű megépítésére szánt pénz megcsapolása és a Vértesi Erőmű privatizációjának rendkívül költséges kudarca során vett részt az állami áramszolgáltatónak sok milliárd forintos kárt okozó ügyletsorozatban. Felbukkant az úgynevezett Decotra-ügyben is.

Az MVM egy 2008. februári kölcsönszerződés alapján kétfélmillió euró kölcsönt nyújtott a Decotra Engineering s.r.l. nevű olasz cégnek a szerbiai Loznicában felépítendő, 110 megawattos gázerőművel kapcsolatos költségek finanszírozása céljából. A kölcsönt a Decotra azóta sem fizette vissza, a biztosítékként felajánlott ingatlanokkal kapcsolatos jogosultságokat pedig az MVM értéktelennek vagy érvényesíthetetlennek találta, ezért az éves beszámoló szerint *527 millió forint* értékvesztést könyvelt el az ügyletre.

A szerb erőműprojektet azonban 2008 decemberében a *Népszabadságnak* nyilatkozva Kapolyi László a sajtójának vallotta: azt nyilatkozta, hogy megvásárolta a Decotra szerb leányvállalatának 51 százalékát, így a beruházásra neki van a legnagyobb befolyása (lásd *Kapolyi megveti a lábát Szerbiában, Népszabadság*, 2008. december 10.). A szerb cégnyilvántartásból azonban nem ez látszik: a loznicei beruházást bonyolító cégcsoportban sem Kapolyinak, sem a képviselői vagyonbevallásaiban szereplő cégeknek nincs tulajdonrészük.

Van viszont a Power Investments II.-nek, amely az egyik szerb Decotra-leányvállalat ötven százalékát megvásárolta. A szerb cégnek 2009 májusáig Magyarországon is működött egy leányvállalata, az Energetika Loznica Tanácsadó Kft., amely Szász András budapesti irodájának címére volt bejegyezve. Kapolyi azóta sem válaszolt arra a parlamentben is elhangzott kérdésre, hogy mi köze a Power Investments II.-höz (lásd *Kapolyi hallgat a panamai cégről, Index*, 2009. október 13.).

A Power Investments II. 2008-ban alapított panamai tulajdonosát, a System Investment Corp.-ot egy szupergazdagokra specializálódott lichtensteini alapkezelő, a Kaiser Ritter Partner megbízott igazgatói irányítják, a cég nagyon diszkréten kezeli ügyfelei kilitétét. A sajtó náluk hiába kopogtat, céljuk nem a tájékoztatás, hanem - weboldaluk tanúsága szerint - „a magánvagyon felelős őrzése és gyarapítása”, megkereséseinkre semmit nem reagáltak.

A magyar cégnyilvántartás tanúsága szerint a Power Investments II. Pakson és környékén is számos ragyogó üzleti lehetőségre bukkant. Megvásárolta a korábban már említett Pannónia Bau Kft.-t, valamint a Ropánt Kft.-t, amelyek az atomerőműnek, illetve az atomerőmű megbízásából a paksi Erzsébet Szálló felújításán dolgoztak. A paksi műemléket 2005-ben vásárolta meg az atomerőmű, és 2008-ban újították fel, a szállóhoz teremgarázst és reprezentációs épületet is toldottak wellness-részleggel. Ez az építkezés szintén szerepel az MVM feljelentésében, mert az értékbecslés szerint jelenleg kétmilliárdot érő ingatlan felújítására mintegy négy milliárd forintot költöttek. Az MVM Csoport *2,2 milliárd forint* terven felüli értékvesztést volt kénytelen elszámolni a túlárzott felújításra.

És itt még nincs vége a rekreációs célú befektetéseknek: a Power Investments II. a tulajdonában lévő, szekszárdi székhelyű Szekvin Kft.-n keresztül szert tett egy háromszáz négyzetméteres paksi borospincére. A pincét építtető Dél-Dunántúli Borkultúráért Kft. eladói dr. Molnár Károly, a Paksi Atomerőmű Zrt. igazgatóságának akkori elnöke, a Budapesti Műszaki Egyetem akkori rektora, a Magyar Rektori Konferencia akkori elnöke (később a Gyurcsány-kormány kutatás-fejlesztésért felelős tárca nélküli minisztere), valamint Kocsis István, az MVM Zrt. akkori vezérigazgatója; Kovács József, a Paksi Atomerőmű Zrt. akkori vezérigazgatója; Varga-Sabján László, a Paksi Atomerőmű Zrt. igazgatótanácsi tagja és az MVM horvátországi leányvállalata, a NIKER d.o.o. ügyvezetője; és Molnár László, az MVM Zrt. akkori gazdasági vezérigazgató-helyettese, vagyis az MVM akkori vezetősége voltak (lásd *Offshore borospince Pakson, Index*, 2009. augusztus 14.).

Mrs Istvan Kocsis horvát szállodája

Az MVM offshore-ügyekben lefolytatott belső vizsgálat során készült jelentéseket 2009 tavaszán valaki kiszivárogtatta a sajtónak. Az érintettek akkor sajtóhíresztelésről beszéltek, de a konkrét ügyek leírása és az általuk okozott, összességében több tízmilliárd forintra rúgó veszteségek mértéke aztán hivatalos dokumentumokban, az MVM 2008-as és 2009-es éves beszámolóinak mellékleteiben is megjelentek „az MVM Zrt. felügyelőbizottsága által vizsgált események” eufemisztikus fejezetcím alatt, így ma már pontosan ismerhetők az okozott károk.

Az offshore cégek után nyomozó sajtó számos furcsa összefüggésre bukkant. Először is kiderült, hogy az MVM-milliárdokkal kistafírozott külföldi cégek egytől egyig a kalandos múltú Szász Andrásnak köthetők, ő járt el az Aquifex és a Power Investments II. nevében. A képet tovább árnyalja, hogy Szász András Kocsis István MVM-vezér fizetett tanácsadója volt a kérdéses időszakban. Szász képviseli a spanyol bejegyzésű Puerto 2006 S. L. nevű céget is, amely 2007-ben 460 ezer euró előleget kapott az MVM-től egy erőmű-beruházással és -privatizációval kapcsolatos tanácsadói szerződés alapján (lásd *Nádor utca, Heti Válasz*, 2009. május 6.). A Puerto 2006 s.l. azonban nem teljesített, a cégcsoport *116 millió forint* értékvesztést számolt el emiatt 2008-ban.

Minden bizonnyal a munkavállalók színvonalas nyaraltatásának ideája lebegett az MVM akkori vezetőségének lelki szemei előtt akkor is, amikor az állami vállalat 2008 januárjában 4,3 millió euró

hitelt nyújtott horvát leányvállalatának, a Niker d.o.o.-nak abból a célból, hogy haszonbérleti szerződést kössön a Jadran Investments Limited nevű, offshore hátterű brit céggel a horvátországi Vodiceben található Bili Kamen szálloda hasznosítására. A hitelt a Niker d.o.o. egy, a könyvelésében nem szereplő, szintén a Meini Banknál vezetett számlára kapta - a Nikert ügyvezető Varga-Sabján László állítása szerint tulajdonosi utasításra járt el, amikor szállodát bérelt (lásd *Az elveszett szálloda*, *Index*, 2009. március 18.).

A szálloda „felkutatásában” az MVM tanácsadója megint csak a Szász András által képviselt Aquifex Limited volt, a haszonbérlet összegét, ami 3,5 millió euróra rúgott, a Jadran Investments Limited az Aquifexre engedélyezte, a fennmaradó összeget befizették a horvát áfára. Kocsisék menesztését követően az MVM visszakövetelte a bérleti díjat a Jadran Investmentstől, de az ismeretlen tulajdonosi hátterű offshore cég azóta sem fizetett semmit. Az MVM ugyan birtokba vette a horvát szállodát, ám az független értébecslés szerint mindössze 850 ezer eurót ér, így a cégcsoport a mérleg szerint 678 millió forintot bukott az ügyleten.

A szállodaügy kipattanása politikai lavinát indított el, amibe azonban rendhagyó módon nem az érintettek, hanem az állítólagos kiszivárogtató bukott bele nagyon látványosan. Az MVM tengerparti üdülője 2009 nyarán vált politikai témává, amikor kiderült, hogy egy, a brit cégnyilvántartás internetes adatbázisából letölthető nyilvános dokumentum szerint 2008 márciusában „Mrs Istvan Kocsis” volt a valódi tulajdonosa a Jadran Investments Limitednek. A hírről elsőként beszámoló *Index*nek Kocsis István azt nyilatkozta, hogy sem neki, sem a feleségének nincs köze a céghez, és jogi lépésekre készül a Jadran ellen „névazonosság vagy rosszhiszemű névhasználat miatt” (lásd *Mrs. Istvan Kocsis egymilliárdal tartozik*, *Index*, 2009. június 29.). Jogi lépéseket azonban végül az *Index* - és a hírt átvevő más sajtóorgánumok - ellen tett becsületsértésért, és dokumentumokkal igazolta, hogy jelenleg nincs köze a szóban forgó céghez.

Megkeresésünkre a brit cégnyilvántartás, a Companies House sajtóosztálya megerősítette, hogy a Jadran 2008. márciusi adatszolgáltatásában valóban szerepel a „Mrs Istvan Kocsis” név, tájékoztatásuk szerint a beszámoló valóságáért az adatközlőt terheli a felelősség. Az adatközlést nyújtó brit Mancorp Ltd. illetékesei nem válaszoltak a megkereséseinkre.

Hagyó Miklós rácsatlakozott a témára

A „Mrs Istvan Kocsis”-ügy ugyanakkor kapóra jött a Kocsissal a BKV élére történt kinevezése óta rivalizáló Hagyó Miklós akkori budapesti szocialista főpolgármester-helyettesnek, akit sokan az MVM-dosszié kiszivárogtatása mögött sejtettek. Más forrásaink szerint nem Hagyó volt a kiszivárogtató, ő csak „rácsatlakozott” a témára, a sajtónak szétpostázott anyagok forrását az MVM-en belül kell keresni, ahol az új vezetőség a zűrös ügyekben érintett Kocsis-káderektől is szabadulni szeretett volna, és MVM-es belharc tört ki. Hagyó tavaly júliusban nyilvánosan deklarálta, hogy az MVM-ügy miatt megrendült a bizalma Kocsisban, és ezzel kitört a „Hagyó-Kocsis-háború”, ami az azóta előzetes letartóztatásba került kihívó megsemmisítő vereségével végződött.

Kocsis István ugyanis, aki ekkor ugyan már több mint egy éve ült a BKV vezérigazgatói székében, válaszlépésként, forrásaink szerint az MVM-ügyről való figyelemelterelésből, vizsgálatni kezdte BKV-s elődei, elsősorban a Hagyó Miklós 2006-os hivatalba lépése óta kinevezett, a főpolgármester-helyetteshez több független forrásunk szerint is igen közel álló Antal Attila és Balogh Zsolt alatt született munkaszerződéseket, végkielégítéseket és alvállalkozói szerződéseket.

A belső vizsgálatnak a BKV-nál is lett eredménye, számos szabálytalanságra bukkantak és feljelentéseket tettek. Szalainé Szilágyi Eleonóra százmilliós végkielégítésétől és a többi gyanús üggyől aztán hónapokig hangos volt az egész magyar sajtó, pedig a milliárdos nagyságrendű BKV-s közbeszerzési ügyeket (például a metróbeszerzést) Kocsis vizsgálata nem is bolygatta. Találtak viszont több tucat tényleg vérlázító munkaszerződést, csillagászati végkielégítést, kamu tanulmányt és túlszámlázott PR-megbízást, összesen nagyjából egymilliárd forint értékben.

A BKV-vezér politikai tőkét is kovácsolt az ügyből: szerződéseket és számlamásolatokat adott át a budapesti Fidesz-frakciónak, több hónapra elegendő muníciót szolgáltatva a Fidesz-közeli sajtónak, amely eközben a napvilágra került MVM-ügyekről egyáltalán nem vagy csak nagyon visszafogottan tájékoztatta közönségét, Kocsist pedig a rendcsináló szerepébe pozicionálta a BKV-botrányban.

Budapesti szocialista forrásaink szerint Hagyó Miklós nagyon elszámította magát, amikor nekiment Kocsisnak, mert pillanatok alatt „Hagyó-ellenes néprfront” kovácsolódtott az ügyben. Nemcsak a botrányból politikailag legtöbbet profitáló Fidesz, de az SZDSZ és az MSZP egy része is Kocsis mögé állt, szocialista beháború alakult ki az ügyben. Bár nyilvánosan nem ismerték el, de az MSZP országos elnöksége, szocialista miniszterek javasolták 2008-ban Kocsist BKV-vezérnek, és ők is védték meg egy év elteltével. Például Szekeres Imre akkori honvédelmi miniszter.

Az nyilván csak a körülmények furcsa, véletlen összjátéka, hogy a paksi Erzsébet Szálló felújításába versenyeztetés nélkül bevont alvállalkozók között 2008-ban oroszlánrész jutott a honvédelmi tárca udvari ingatlanüzemeltetőjének. A Mega-Logistic Zrt. 1,5 milliárd forintos megbízást kapott az építkezésen, de ez a társaság üzemeltetett számos, a HM tulajdonában álló épületet, például a Központi Honvédkórházat, a Stefánia Palotát, a Hadtörténeti Múzeumot és a balatonkenesei HM-üdülőt is (lásd *Már Szabadival is boltolt az MVM partnere, Index*, 2009. november 4.).

A BKV-botrány egészen az országgyűlési választásokig erodálta a szocialistákat, miközben az MVM-ügyben szinte semmi nem történt.

Bár 2009 őszén három fideszes és egy szabad demokrata országgyűlési képviselő több parlamenti felszólalásban és írásbeli kérdésekben is firtatta az MVM offshore cégekhez vándorolt milliárdjainak sorsát, rendre semmitmondó válaszokat kaptak a Bajnai-kormány illetékeseitől. A fideszes képviselők - Bencsik János, Balla György és Révész Máriusz - elsősorban Kapolyi László érintettségére hegyezték ki interpellációikat, Révész Máriusz a miniszterelnöknek címzett kérdésében tavaly október 7-én azt mondta, hogy „a BKV korrupciós ügyei eltörpülnek az állami tulajdonú Magyar Villamos Művek Zrt.-nél folyó gazemberségekhez képest”. Gulyás József, az SZDSZ frakcióvezető-helyettese szintén több napirend utáni felszólalásban foglalkozott az üggyel, és annak a meggyőződésének adott hangot, hogy nemcsak a nyomozó hatóságnak, hanem a kormánynak is volna tennivalója.

A Bajnai-kormány nevében Oszkó Péter pénzügyminiszter, illetve államtitkára, Katona Tamás válaszolt a képviselőknek, és „a nyomozás érdekeire való tekintettel” türelmet kértek, nem osztottak meg velük új információkat. Kovács Tamás legfőbb ügyész Bencsik János fideszes képviselő írásbeli kérdésére 2009. október 28-án azt válaszolta, hogy a nyomozó hatóság az MVM-ügyben ügyészi felügyelet mellett tizenegy ügyletet és ügyletcsoportot vizsgál, „amelyek részletes elemzése folyamatban van”. Ennél többet azóta sem közöltek az úgyről.

Százmillió forint imázsépítésre

A MVM vezetősége a belső vizsgálat során született dokumentumokat üzleti titoknak minősítette. A Lehet Más a Politika (LMP) tavaly augusztusban közérdekű adatigényléssel fordult az MVM-hez, hogy adja ki a Kocsis István távozását követő belső vizsgálat során készült jelentéseket, és tegye közzé a nemzetközi ügyvédi iroda bevonásával lezajlott vizsgálatsorozat költségét, ám az MVM megtagadta az LMP kérését. Az LMP emiatt pert indított az MVM ellen az offshore-dosszié nyilvánosságáért, amelyben - az ehhez hasonló közérdekű adatigénylésekkel ellentétben - több mint egy év alatt sem született elsőfokú ítélet. A BKV viszont kiadta az LMP-nek annak a felügyelőbizottsági ülésnek a jegyzőkönyvét, amelyen Kocsis politikai támadásnak minősítette az MVM-ügyet, és bejelentette: beperelte azokat a lapokat, amelyek az érintettségét firtatták.

Újságírói megkeresésekre Kocsis az ügyben rendre azt válaszolta, hogy a kifogásolt ügyletek egy részéről nem tudott, amelyekről viszont igen, azok szabályosan zajlottak. Offshore cégekre azért volt szükség, mert meg akarta valósítani az MVM nemzetközi terjeszkedésről szóló stratégiáját. Az *Index*nek adott interjújában hangzott el az elhíresült mondat, miszerint a Balkánon „bizonyos üzletszerzésnek alkotmányos költségei is vannak” (lásd *Nem tudom és nem kell róla tudnom, Index*, 2009. március 31.). Mártha Imre viszont, aki 2008 júniusában váltotta Kocsist az MVM vezérigazgatói székében, több ízben is úgy nyilatkozott, hogy a kétes befektetéseket semmi nem indokolta, azok szabálytalanul zajlottak, sőt csontvázak dőltek ki a szekrényből, és ha minderről tudomása lett volna, nem vállalta volna el Kocsis után a tisztséget. Márhát a kormányváltás után a Fidesz leváltotta.

A sajtó felemás hozzáállásában szerepet játszott az is, hogy a BKV ebben az időszakban tízmilliókat költött „a cég imázsát növelő” PR-riportokra, televíziós, rádiós és sajtómegjelenésekre. A birtokunkba került szerződésekből kiderül, hogy a forrásaink által csak védelmi pénzként emlegetett

megrendelésekből jobb- és baloldali kötődésű médiumok egyaránt részesülnek, és ami különösen aggályos, van, ahol a közéleti műsorokba, interjúkba, vitamúsorokba beépített „tájékoztatókat” rendelt a korrupciós botrányoktól sújtott vállalat vezetősége egy olyan időszakban, amikor Kocsis Istvánnak az MVM napvilágra került offshore-ügyletei miatt kellett volna magyarázkodnia.

Az imázsépítés nem ért véget 2009-ben, idén az első félévben ugyanannyit költött a BKV PR-megjelenésekre, mint tavaly az egész évben: több mint ötvenmillió forintot (lásd a keretes táblázatban). 2010-ben azonban már nem közvetlenül, hanem a Médiacom nevű reklámügynökségen keresztül rendelt a cég sajtómegjelenést, feltehetően azért, hogy az üvegzebben ne legyenek olyan feltűnőek az érintett sajtótermékek.

2010 májusában egy ismeretlen feljelentő újabb négy MVM-ügy miatt fordult az ügyészséghez. A Fővárosi Főügyészség ebből kettőben különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés gyanújával nyomozást rendelt el, szintén a Nemzeti Nyomozó Irodánál. Ezek a 2009-es ügyek már a Kocsist követő vezetőséghez köthetők, a bejelentők több tízmilliárd forintos károkozással vádolták Mártha Imre vezérigazgatót és Karl Imre stratégiai vezérigazgató-helyettesét. (Karl 1994 és 1998 között az MSZP országgyűlési képviselője és a Horn-kormány energetikai államtitkára, és az olajszőkítési ügyekkel kapcsolatba hozható ETL Rt. felügyelőbizottságának tagja volt.) Forrásaink az MVM korábbi, a belső vizsgálatban elmarasztalt vezetőségét sejtik a névtelen feljelentés mögött, amely lassítja az offshore-ügyekben zajló nyomozást, és a kétes ügyeket vizsgálatókat is gyanúba keverte.

A névtelen bejelentők az új MVM-székház 2009-es megvásárlását és a szintén 2009-es sopronkövesdi szélerőmű-beruházást kifogásolták. A feljelentés szerint az MVM példátlanul magas áron vásárolta meg egy lízingcégtől új, óbudai székházát, a szélerőmű-beruházás pedig gazdaságtalan, és MSZP-közeli vállalkozóknak kedvez. Az MVM reakciója szerint a székházat a még 2006-ban, Kocsis István által kötött előnytelen lízingszerződés miatt kellett megvenni, a szélerőmű-parkra pedig a megújuló energiaforrások arányának növelése céljából volt szükség. Az MVM könyvvizsgálója - az offshore ügyletekkel ellentétben - ezeket az ügyleteket eddig nem kifogásolta.

Elkenik, vagy bűnbakot fognak kreálni

A Nemzeti Nyomozó Iroda másfél éve nem nyilatkozott az MVM-ügyben zajló nyomozás állásáról, a sajtómegkereséseket a nyomozás érdekeire való hivatkozással rendre elhárítják. A Papp Csaba ezredes által vezetett Gazdaságvédelmi Főosztálytól szerettük volna megtudni, hogy jogsegélyszolgálat keretében megkeresték-e a külföldi társhatóságokat, és kiderítették-e, kik a valódi tulajdonosai az ügyekben érintett offshore cégeknek, de semmiféle választ nem kaptunk, ahogyan a nyomozást felügyelő Fővárosi Főügyészségtől sem.

Az ügyeket jól ismerő, nevük elhallgatását kérő, bennfentes forrásaink szerint ugyanakkor a másfél éve vizsgált offshore-ügyekben a nyomozás hónapokkal ezelőtt lezárult, a rendőrség 2010 tavaszáig mindenkit kihallgatott, akinek tudomása volt vagy lehetett a kétes tranzakciókról. Mindenkit, kivéve a lehetséges gyanúsítottak körét, őket tanúként sem hallgatták meg.

Egy bennfentes forrásunkat az év elején több alkalommal is hosszú órákig faggatták az NNI Gazdaságvédelmi Főosztályának emberei. „Azért vagyok még szabadlábon, mert minden utalásról írásbeli utasítást, pecsétetes papírt kértem, és ezeket ügyvédi letétbe helyeztem” - magyarázta forrásunk, aki attól tart, hogy bűnbakot fognak kreálni az ügyben, mert a valódi felelősök „érinthetetlenek”. Forrásunk szerint az ügyletsorozat kiagyalóinak nem volt veszélyérzetük, hiszen a szabálytalan offshore tranzakciókat egy könnyen azonosítható személyi kör a saját nevében intézte. A bennfentes mégis úgy érzi, hogy ennek az ügynek csak két kimenetele lehetséges: „beáldoznak néhány balekot, vagy elkenik az egészet”.

Forrásaink politikai hovatartozástól függetlenül egyetértenek abban, hogy az MVM-ügy „nagykoalíciós mutyi”, nem köthető kizárólag egyik vagy másik politikai oldalhoz, és hogy a Meinl Banknál kezelt „befektetési kölcsönökből” így vagy úgy politikai pártok holdudvarai is profitáltak. Erre nézve állítólag bizonyítékok is léteznek, ezért sem sürgetik a pártok a tisztánlátást, ám ezek a bizonyítékok egyelőre nem kerültek elő, és valószínűleg soha nem is fognak. Az állami áramszolgáltatóval kapcsolatos nagy horderejű kérdésekben mindenestre még a Gyurcsány-Bajnai-érában is együtt szavazott kormányoldal és ellenzék (lásd *A Fónagy-Podolák-tengely, Népszabadság*, 2010. július 4.).

Egybehangzó vélemény az is, hogy Kocsis István a Hagyó-ügy kirobbantásával jelentős szívességet tett a választások előtt a Fidesznek, amiért most viszonzásra számít.

A politikai háttéralkukról szóló teóriákkal megkerestük Papcsák Ferenc elszámoltatási kormánybiztost és Bencsik János fideszes képviselőt is, aki a kormányváltás óta a belgazdasági államtitkár posztját tölti be. Kinevezésekor Papcsák egyebek mellett az MVM offshore-ügyeinek kivizsgálását ígérte, Bencsik pedig az előző parlamenti ciklusban a legnagyobb vehemenciával tartotta napirenden a kérdéskört. Most azonban többszöri megkeresésre sem kommentálták értesüléseinket, az ügyvel kapcsolatos egyetlen kérdésünkre sem válaszoltak.

(A cikk az Energia Klub Energia Kontroll projektjének keretében, a Társaság a Szabadságjogokért Oknyomozó programjának együttműködésével, az Open Society Institute és a Trust CEE támogatásával készült.)

(A cikk olvasható az oknyomozo.hu-n is.)

Szász András

Szász András (61) neve a rendszerváltás óta eltelt húsz évben számos tisztázatlan állami üzletben felmerült. A rendszerváltás előtt a COCOM-lista kijátszásán is dolgozó Intranszmasnak dolgozott az üzletember, utána az orosz államadósság lebontásában vállalt szerepet. Közreműködésével az MSZP akkori pénztárnoka, Máté László cége ZIL teherautókat, az FTC későbbi elnöke, Rieb György vállalkozása pedig Aleko személyautókat importált az orosz államadósság terhére (lásd *Átverés volt az aranyüzlet*, Index, 2009. február 4.).

Szász 1995-ben megalapította a Nádor'95 Rt.-t, amely egy államtitokként kezelt üzleti konstrukció keretében mobiltelefonok lehallgatására alkalmas titkosszolgálati berendezéseket vásárolt volna az orosz államadósság terhére kapott metrókocsik ellenértékéből. Az ügyletre a Nádor'95 Rt. 33,4 millió dolláros, államilag garantált „áthidaló devizahitelt” vett fel az akkor Erős János vezette Kereskedelmi és Hitelbanktól, ám a konstrukció bedőlt, és az 1998-as kormányváltás után az Országgyűlés nemzetbiztonsági bizottságának úgynevezett Nádor-albizottsága hosszan vizsgálta az ügyet (lásd *Guruló rubelek II., Élet és Irodalom*, 2000. február 25.). A Nádor'95 hatszázmillióst tartozást hagyott az MNB 2001-ben felszámolt bécsi leányvállalatánál, a CW Banknál is, 2003-ban mégis eredmény nélkül szüntette meg a Nádor-ügyben lefolytatott nyomozást az ORFK.

Közvetlenül az 1998-as kormányváltás előtt Szász András a Postabank akkori vezérét, Princz Gábort próbálta megmenteni a londoni Singer and Friedlander bankcsoport bevonásával (lásd *Bank bán IV., Élet és Irodalom*, 1999/24., jún. 18.). Szász András a Kulcsár-ügyben is feltűnt epizódszerepben (letartóztatása előtt Bécsben találkozott a brókerrel), később Kocsis István tanácsadója lett a Magyar Villamos Műveknél. Ma a Ferencváros angol befektetőjét, Kevin McCabe-et képviseli az Esplanade-cégcsoport vezetőjeként Budapesten.

A Fradi-kapcsolat

Az FTC Üllői úti ingatlanait 2008 márciusában szerezte meg a Szász András által vezetett Esplanade-cégcsoport az azóta a Sukoró-ügy miatt előzetes letartóztatásba került Tátrai Miklós vezette Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. pályázatán. Az angol befektető 2010-re új stadiont ígért, ebből azonban egyelőre nem lett semmi, az ügyletet az Állami Számvevőszék is kifogásolja. A Fradi-üzletben Szász üzlettársa a bécsi illetőségű Alexander Gerstl, akivel már a Nádor'95 Rt.-ben is együtt dolgozott, és aki igazgatósági tagként jelenleg az FTC Labdarúgó Zrt.-t is vezeti. Alexander Gerstlnek Magyarországon más érdekeltségei is vannak, kézbesítési megbízottja több vállalkozásban is az MSZP volt országgyűlési képviselője, Csiha Judit ügyvédi irodája. Az Esplanade Kft. az MVM-ügyben is érintett, a Paksi Atomerőmű megbízási szerződés alapján összesen negyvenmillió forintot fizetett a cégnek az atomerőmű bővítéséhez kapcsolódó finanszírozási lehetőségek elemzéséért. Alexander Gerstl neve

az MVM offshore-ügyekben is felbukkant: 2007-ben meghatalmazottként ő járt el a Jadran Investments Limited nevű, offshore hátterű brit cég nevében, amely szállodát adott bérbe az MVM-nek a horvát tengerparton.

Kocsis István

Kocsis István (58) a Budapesti Műszaki Egyetemen kezdte pályafutását oktatóként és kollégiumigazgatóként. A rendszerváltás előtt tagja volt a BME pártbizottságának, utána főmérnöknek állt a volt kollégája, Latorcai János által irányított Fegyver- és Gázkészülékgyárban. Amikor a KDNP-s Latorcai miniszter lett, Kocsis helyettes államtitkári posztot kapott az Ipari Minisztériumban, 1993-ban az Állami Vagyonkezelő vezérigazgató-helyettesévé nevezték ki.

Ebben a minőségében a Horn-kormány idején „megmentette” Csányi Sándort: egy trükkös megoldással megakadályozta Bokros Lajos pénzügyminisztert 2005-ben abban, hogy szétválassa az OTP elnöki és vezérigazgatói pozícióját. Később az OTP igazgatótanácsába is bekerült, 2001 óta tulajdonostárs a Csányi Pincészetben, az 50. születésnapján tartott ünnepségen Csányi Sándor „egy rendes embernek” nevezte (lásd *Áramember, Manager Magazin*, 2006. november).

A vagyonkezelő jogutódjaként létrejött ÁPV Rt.-nél Kocsis Suchman Tamás minisztersége alatt az energetikai ágazat privatizációját intézte, és Suchmannal ellentétben a Tocsik-botrányt is túlélte. 1997-ben mégis a német RWE energetikai céghez igazolt, amelynek az ÁPV-nél éppen ő adta el a Mátrai Hőerőművet, a privatizációs szerződéshez csatolt titkos záradékot az első Orbán-kormány idején parlamenti albizottság vizsgálta, és az Állami Számvevőszék is törvénysértőnek találta. Az államot hátrányos helyzetbe hozó titkos kiegészítést 2007-ben egy közérdekű adatigényléses per eredményeképpen a bíróság nyilvánosságra hozatta (lásd *Itt van a 26 milliós titkos kormánysszerződés, Index*, 2007. november 13.).

Kocsist 2002-ben, a második MSZP-SZDSZ-kormány megalakulását követően a Paksi Atomerőmű vezérigazgatójává nevezték ki, ahol 2003-ban súlyos üzemzavar történt. Paksról 2005-ben került az anyavállalat MVM vezérigazgatói székébe, ahol holdingosítással és az árampiac liberalizációjával bízták meg. Az MVM éléről 2008 júniusában távozott, 2008 szeptembere óta a BKV vezérigazgatója.

Ügyek és veszteségek

Offshore és külföldi cégek hatása az MVM mérlegére 2008-2009-ben

Power Inv. II. s.á.r.l.	- 2316 millió forint
Aquifex Ltd.	- 1455 millió forint
Jadran Inv. Ltd.	- 678 millió forint
Decotra s.rl.	- 527 millió forint
Puerto 2006 s.l.	- 116 millió forint
<u>Összesen</u>	<u>- 5092 millió forint</u>

Hazai projektek hatása az MVM mérlegére 2008-2009-ben

Kárpát Energo Zrt.-befektetések	- 17 635 millió forint
Vért Zrt. áramvásárlási szerződések	- 9800 millió forint
Erzsébet Szálló felújítása	- 2217 millió forint
Összesen	- 29 652 millió forint

Ennyit költ a BKV a sajtóra

2009

ATV	12 MFt
Inforádió	12,5 MFt
Klubrádió	7,8 MFt
Ringier (Blikk)	7,8 MFt
Helyi Théma	12,5 MFt
Összesen	52,6 MFt

2010 első félév (a Médiacomon keresztül)

Magyar Nemzet	6,3 MFt
Népszabadság	6,4 MFt
Inforádió	6 MFt
Klubrádió	3,6 MFt
Helyi Théma	17,8 MFt
ATV	12 MFt
Összesen	52,1 MFt

Forrás: BKV közlése

Kapolyi László

Kapolyi László (78) a Budapesti Műszaki Egyetemet, a Közgazdasági Egyetemet és a miskolci egyetem bányamérnöki szakát is elvégezte, műszaki tudományokból kandidátusi és akadémiai doktori fokozatot szerzett, 1979-ben levelező, 1985-ben rendes tagnak választotta a Magyar Tudományos Akadémia. 1953 és 1976 között a Tatabányai Szénbányánál mérnökösödött, a pártállam ipari miniszterhelyetteseként 1976 és 1981, energetikai államtitkáraként 1981 és 1983, ipari miniszterként 1983 és 1987 között tevékenykedett. 1968-tól MSZMP-tag, a központi bizottsági tag 1985-től 1988-ig.

Ipari miniszterként az ő nevéhez fűződik a kudarcba fulladt eocén-program.

Kapolyi 1989-ben megalapította saját vállalkozását, a System Consulting Kft.-t, amely később részvénytársasággá alakult. A System Consulting elsősorban áram-kereskedelemmel, ukrán áramimporttal foglalkozik, és részt vett az orosz államadósság lebontásában is. A rendszerváltáskor az MSZP-be nem lépett át, 1991-ben a Magyarországi Szociáldemokrata Párt (MSZDP) vezetőségi tagja lett, 1994-ben a párt elnökévé választották, ezt a posztot azóta is betölti. A 2002-es és a 2006-os országgyűlési választáson MSZP-MSZDP-együttműködés keretében parlamenti mandátumot szerzett, 2010-ben ő volt a leggazdagabb parlamenti képviselő. A leggazdagabb magyarok listáin nagyjából ötmilliárd forintra becsülik a magánvagyonát.